

PROJEKT Z DNIA 7 sierpnia 2024 r.

DEPARTAMENT SPRAW
ADMINISTRACYJNYCH I
PRAWNYCH

Rozporządzenie Sekretarza Stanu ds. Infrastruktury i Gospodarki Wodnej z dnia, nr IENW/BSK-, zmieniające rozporządzenie w sprawie innych wyrobów pirotechnicznych w związku z wykonaniem decyzji Beneluxu w sprawie niewłaściwego stosowania wyrobów pirotechnicznych

Sekretarz Stanu ds. Infrastruktury i Gospodarki Wodnej,

uwzględniając art. 9.2.2.1 i art. 21.6 ust. 4 ustawy o zarządzaniu środowiskiem [Wet milieubeheer],

NINIEJSZYM ROZPORZĄDZA, CO NASTĘPUJE:

Artykuł I

W rozporządzeniu w sprawie innych wyrobów pirotechnicznych [Regeling overige pyrotechnische artikelen] wprowadza się następujące zmiany:

A

W art. 1 dodaje się następujące definicje w porządku alfabetycznym:

przeznaczony do wytwarzania dźwięku oznacza [wyrób] przeznaczony do wytwarzania dźwięku poprzez odpalenie ładunku pirotechnicznego zawartego w danym wyrobie pirotechnicznym,

poziom ciśnienia akustycznego oznacza poziom ciśnienia akustycznego określony zgodnie z pkt 6.2.3.6 normy NEN-EN-16263-3 (2015),

przeznaczony do wytwarzania światła lub dymu oznacza [wyrób] przeznaczony do wytwarzania światła lub dymu poprzez odpalenie ładunku pirotechnicznego zawartego w danym wyrobie pirotechnicznym,

dyrektywa 2014/90/UE oznacza dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/90/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie wyposażenia morskiego i uchylającą dyrektywę Rady 96/98/WE (Dz.U. L 257).

B

Po art. 4 dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 4a

1. Z wyjątkiem osób o wiedzy specjalistycznej na temat odpowiednich wyrobów pirotechnicznych klasy P2 oraz osób posiadających zezwolenie lub równoważny dokument, zabrania się posiadania i stosowania wyrobów pirotechnicznych klasy P1, które:

- a. zawierają mieszankę rozbłyskową lub zostały zaprojektowane do wytwarzania dźwięku i zawierają więcej niż 1 gram NEM (masy netto materiału wybuchowego),
 - b. zawierają mieszankę rozbłyskową lub są przeznaczone do wytwarzania dźwięku, w przypadku którego poziom ciśnienia akustycznego w odległości 8 metrów przekracza 120 dB (A, impuls), lub
 - c. są przeznaczone do wytwarzania światła lub dymu, chyba że:
 - 1°. zostały opatrzone znakiem koła sterowego, o którym mowa w dyrektywie 2014/90/UE; lub
 - 2°. są przeznaczone do generowania sygnału ratunkowego w sytuacji awaryjnej i można je jako takie rozpoznać, zostały opatrzone czytelną informacją o ich przeznaczeniu, są wodoodporne oraz są posiadane, stosowane lub sprzedawane w celu wygenerowania sygnału ratunkowego w sytuacji awaryjnej.
2. Zabrania się sprzedaży lub udostępniania w inny sposób wyrobów, o których mowa w ust. 1, osobom innym niż osoby o wiedzy specjalistycznej lub osoby posiadające zezwolenie albo równoważny dokument.

Artykuł II

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Niniejsze przepisy i noty wyjaśniające są publikowane w Dzienniku Urzędowym.

SEKRETARZ STANU DS. INFRASTRUKTURY I GOSPODARKI WODNEJ – TRANSPORT
PUBLICZNY I ŚRODOWISKO,

C.A. Jansen

NOTY WYJAŚNIAJĄCE

Informacje ogólne

1. Wprowadzenie

Celem niniejszego rozporządzenia ministerialnego jest wdrożenie decyzji Beneluxu w sprawie zwalczania niewłaściwego stosowania wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych dla ogółu społeczeństwa [Benelux-beschikking betreffende het tegengaan van de oneigenlijke aanwending van pyrotechnische artikelen bedoeld voor het grote publiek].¹

Przepisy dyrektywy pirotechnicznej², które odnoszą się do tzw. innych wyrobów pirotechnicznych, zostały bezpośrednio wdrożone rozporządzeniem w sprawie innych wyrobów pirotechnicznych (zwanym dalej „Ropa”). W związku z powyższym, w celu wdrożenia niniejszej decyzji Beneluxu w sprawie niewłaściwego stosowania, rozporządzenie Ropa zostało zmienione niniejszym rozporządzeniem ministerialnym.

2. Zarys propozycji

Zgodnie z dyrektywą pirotechniczną istnieje kilka klas wyrobów pirotechnicznych, a mianowicie wyroby pirotechniczne widowiskowe (F1–F4), wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego (T1 i T2) oraz inne wyroby pirotechniczne (P1 i P2). Klasa P1 obejmuje wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego, które stwarzają niskie zagrożenie. Stosowanie wyrobów należących do klasy P1 nie wymaga wiedzy specjalistycznej. W krajach Beneluxu stwierdzono jednak, że producenci lub importerzy niewłaściwie zaliczają do tej klasy znaczną liczbę wyrobów pirotechnicznych, które w rzeczywistości należą nie do niej, a na przykład do klasy F3 i F4 ze względu na ich wygląd i wytwarzanie głośnego huku. W rezultacie wyroby te stają się dostępne dla osób nieposiadających specjalistycznej wiedzy i są wykorzystywane do celów rozrywkowych. Sprzedaż wyrobów klasy P1 nie jest obecnie zabroniona, ale ich stosowanie do celów rozrywkowych jest zakazane. Obecnie wyroby klasy P1 są stosowane przez osoby prywatne w celach rozrywkowych. Może to prowadzić do powstawania zagrożeń, zwłaszcza jeśli wyroby, które w rzeczywistości powinny zostać sklasyfikowane jako wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F3 lub F4, zostały niewłaściwie zaliczone do klasy P1.

Aby temu zapobiec, decyzja w sprawie zwalczania niewłaściwego stosowania wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych dla ogółu społeczeństwa (zwana dalej decyzją Beneluxu)³ została podpisana w kontekście krajów Beneluxu. Decyzja Beneluxu została włączona do Ropa niniejszym rozporządzeniem. Oznacza to, że

¹ Decyzja Komitetu Ministrów Beneluxu w sprawie zwalczania niewłaściwego stosowania wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych dla ogółu społeczeństwa – M (2022) 7 (Dziennik Urzędowy Beneluxu 2022, nr 2).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz.U. L 178).

³ Decyzja Komitetu Ministrów Beneluxu w sprawie zwalczania niewłaściwego stosowania wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych dla ogółu społeczeństwa, M (2022) 7.

posiadanie, stosowanie lub sprzedaż niektórych wyrobów klasy P1 jest zabroniona, o ile nie dotyczy to osób o wiedzy specjalistycznej lub osób posiadających zezwolenie albo równoważny dokument. Są to klasy wyrobów przeznaczonych do wytwarzania dźwięku lub światła o znacznym natężeniu, albo dużych ilości dymu. Obecnie w Holandii nie istnieją praktyczne przykłady zezwoleń ani równoważnych dokumentów. Ponieważ istnieją określone wyroby klasy P1, które mają legalne zastosowanie, ale z uwagi na art. 4a zostałyby objęte zakazem, w niektórych przypadkach wprowadza się wyjątek w drodze zwolnienia na podstawie art. 9.2.2.7 ustawy o zarządzaniu środowiskiem.

Ponadto decyzja Beneluxu stanowi, że posiadanie, stosowanie lub sprzedaż wyrobów pirotechnicznych należących do klas F3 i T1 jest zabroniona, przy czym nie dotyczy to osób o wiedzy specjalistycznej. W rezultacie we wszystkich trzech krajach Beneluxu zabronione będzie udostępnianie tych wyrobów ogółowi społeczeństwa. Niniejsza sekcja nie wymaga dalszego wdrażania w holenderskich przepisach ustawowych i wykonawczych, ponieważ wyroby te zostały już w Holandii objęte zakazem w odniesieniu do osób innych niż osoby o wiedzy specjalistycznej.

3. Związek z prawem wyższym

Podstawą prawną decyzji Beneluxu jest art. 6 ust. 2 lit. a) Traktatu powołującego Unię Ekonomiczną Beneluxu oraz art. 1 lit. b) Protokołu z dnia 29 kwietnia 1969 r. w sprawie zniesienia kontroli i formalności na granicach wewnętrznych Beneluxu oraz usunięcia przeszkód w swobodnym przepływie. Na podstawie tych postanowień Komitet Ministrów może podejmować decyzje w celu koordynacji ustawodawstw trzech krajów Beneluxu w celu usunięcia pewnych przeszkód.

Niniejsza zmiana może wprowadzić wymogi techniczne. Należy zatem powiadomić o zmianie⁴ Komisję Europejską na mocy dyrektywy w sprawie przekazywania informacji. W związku z tym projekt niniejszego rozporządzenia został przedłożony Komisji Europejskiej w dniu [data do uzupełnienia] (numer powiadomienia 2024/xxxx/NL). [Powiadomienie o wynikach do uzupełnienia].

4. Związek z przepisami krajowymi

Zasady dotyczące innych wyrobów pirotechnicznych są zawarte w Ropa. Rozporządzenie stanowi jedynie transpozycję dyrektywy pirotechnicznej w zakresie, w jakim dotyczy ona wyrobów pirotechnicznych innych niż wyroby pirotechniczne widowiskowe lub wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego. Biorąc pod uwagę, że podstawa zmiany Ropa jest zawarta w art. 21.6 pkt 6 ustawy o zarządzaniu środowiskiem, projekt niniejszego rozporządzenia został przedłożony Senatowi i Izbie Reprezentantów w ramach procedury kontroli wstępnej przewidzianej w tym artykule.

5. Konsekwencje (z wyłączeniem konsekwencji finansowych)

Wpływ na obciążenia regulacyjne

W wyniku wdrożenia decyzji Beneluxu zakup i posiadanie niektórych wyrobów klasy P1 wymaga, aby nabywca i posiadacz był osobą o wiedzy specjalistycznej na

⁴ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

temat odpowiednich wyrobów pirotechnicznych klasy P2, lub posiadał zezwolenie albo równoważny dokument. Oznacza to, że sprzedawcy muszą kontrolować uprawnienia nabywcy w momencie sprzedaży, a nabywcy muszą być w stanie udowodnić, że takie uprawnienia posiadają. Zgodnie z oczekiwaniami kontrola ta zajmie maksymalnie 5 minut. Obciążenie regulacyjne jest zatem zerowe.

Po wprowadzeniu decyzji Beneluksu w życie, w niektórych przypadkach pożądane może okazać się umożliwienie ubiegania się o zwolnienie. Zgodnie z oczekiwaniami zajmie to około 2 godzin. Ponieważ grupa osób lub przedsiębiorstw, które mogą z tego skorzystać, jest niewielka, spodziewane całkowite obciążenie regulacyjne jest ograniczone.

6. Wdrażanie i egzekwowanie prawa

Przepisy dotyczące wyrobów pirotechnicznych są egzekwowane zarówno na mocy prawa administracyjnego, jak i karnego. Inspekcja Środowiska Ludzkiego i Transportu [Inspectie Leefomgeving en Transport] (zwana dalej ILT) monitoruje przepisy dotyczące bezpieczeństwa i jakości wyrobów wprowadzanych do obrotu przez przedsiębiorstwa. ILT jest również regulatorem odpowiedzialnym za transport substancji niebezpiecznych. Na podstawie ustawy o zarządzaniu środowiskiem można nałożyć administracyjnie nakaz podlegający karze lub nakaz podlegający przymusowi administracyjnemu. Łamanie przepisów zawartych w Ropa uznaje się za przestępstwo na mocy ustawy o przestępstwach gospodarczych [Wet op de economische delicten] na podstawie art. 9.2.2.1 ustawy o zarządzaniu środowiskiem, a ich przestrzeganie jest egzekwowane przez policję i prokuraturę (OM).

7. Wpływ finansowy

Rozporządzenie nie ma wpływu na budżet krajowy.

8. Opiniowanie i konsultacje

Konsultacje internetowe

Projekt rozporządzenia przedstawiono do internetowych konsultacji publicznych w dniach od 12 października do 9 listopada 2023 r. Przedłożony wówczas projekt rozporządzenia dotyczył również wdrożenia decyzji Beneluksu w sprawie zezwolenia pirotechnicznego. Zdecydowano się podzielić to rozporządzenie, ponieważ wdrożenie decyzji ma różne ramy czasowe.

Łącznie przesłano 134 odpowiedzi, z czego 102 są publiczne. Większość odpowiedzi dotyczyła wdrożenia decyzji Beneluksu w ramach Ropa. Kwestie te omówiono poniżej.

W odpowiedziach wskazywano, że środki podjęte w związku z wyrobami klasy P1 są niepotrzebne i skutkują nadmiarem zasad oraz protekcyjnym zachowaniem ze strony rządu. Zgodnie z odpowiedziami nie należy utrudniać udostępniania wyrobów.

W pkt 2 not wyjaśniających opisano powody, dla których uznano za konieczne dostosowanie Ropa w celu wdrożenia decyzji Beneluksu. Rzeczywiście stwierdzono, że niektóre wyroby niewłaściwie zaliczono do klasy P1. W rezultacie wyroby te stają się dostępne dla osób nieposiadających specjalistycznej wiedzy i są wykorzystywane do celów rozrywkowych.

Pojawiły się obawy związane z wprowadzeniem wymogu zezwolenia pirotechnicznego dla wyrobów klasy P1. Można stwierdzić, że zgodnie z art. 4.1 rozporządzenia w sprawie wyrobów pirotechnicznych widowiskowych

[Vuurwerkbesluit] podmioty gospodarcze są zobowiązane do sprawdzenia na podstawie zezwolenia pirotechnicznego, czy nabywca profesjonalnych wyrobów pirotechnicznych widowiskowych, wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego oraz wyrobów pirotechnicznych klasy P2 jest osobą o wiedzy specjalistycznej. Tak nie jest w przypadku wyrobów klasy P1.

W szeregu odpowiedzi udzielonych w ramach konsultacji internetowych wyrażano obawę, że dojdzie do zaniku tradycji oraz wiążącej się z nią rozrywki i atmosfery, na przykład podczas meczów piłki nożnej. Stosowanie i niewłaściwe stosowanie wyrobów, które nie są przeznaczone do celów rozrywkowych, jest niedozwolone i może prowadzić do niebezpiecznych sytuacji.

W odpowiedziach wskazywano również, że produkty podlegające regulacji (takie jak bomby dymne i flary) nie powodują niebezpiecznych sytuacji. Może to wskazywać, że wyroby te nie są przeznaczone do celów rozrywkowych, a zatem nie są stosowane we właściwym celu. Pociąga to za sobą ryzyko i może prowadzić do niebezpiecznych sytuacji. Jest tak tym bardziej w przypadku, gdy wyroby, które faktycznie powinny zostać zaliczone np. do klasy F3 lub F4, zostają zaliczone do klasy P1.

W odpowiedziach podkreślano przydatność wyrobów P1 i ich legalne zastosowanie, na przykład w przypadku urządzeń do sygnalizacji alarmowej. Przedstawiono wniosek, aby środki nie miały zastosowania do tych wyrobów. Niektóre urządzenia do sygnalizacji alarmowej są, na warunkach określonych w art. 4a lit. c) rozporządzenia, zwolnione z zakazu przewidzianego w tym artykule.

W odpowiedziach wskazano na niektóre wyroby objęte zakazem przewidzianym w art. 3a, ponieważ są one przeznaczone do wytwarzania światła lub dymu, np. niektóre elementy systemów alarmowych, podczas gdy wyroby te są używane wyłącznie w sposób zgodny z prawem.

W odpowiedzi wskazano, że art. 9.2.2.7 ustawy o zarządzaniu środowiskiem zezwala ministrowi na udzielenie w szczególnych przypadkach zwolnienia na wniosek w tym zakresie, o ile nie wykluczają tego interesy związane z ochroną zdrowia ludzkiego i środowiska. W wyjątkowych przypadkach możliwość ta stanowi zatem rozwiązanie przedstawionego tutaj problemu. Mieści się to w zakresie art. 4a. Artykuł ten przewiduje zakaz, z wyjątkiem osób o wiedzy specjalistycznej na temat odpowiednich wyrobów pirotechnicznych klasy P2 oraz osób posiadających zezwolenie lub równoważny dokument. Sytuacje mogące kwalifikować się do wyżej wymienionego zwolnienia rozpatruje się w każdym przypadku indywidualnie. Część ogólna not wyjaśniających została odpowiednio zmieniona.

W odpowiedziach udzielonych w ramach konsultacji internetowych wskazano, że chociaż regulacje dotyczące ciężkich wyrobów pirotechnicznych są istotne dla bezpieczeństwa, należy zapewnić odpowiednio przeszkolonym osobom posiadającym stosowne certyfikaty możliwość odpowiedzialnego obchodzenia się z tymi wyrobami.

Wskazano, że rozporządzenie przewiduje, iż niektóre wyroby klasy P1 objęte są zakazem, z wyjątkiem sytuacji dotyczących osób o wiedzy specjalistycznej, w przypadku osób posiadających zezwolenie lub równoważny dokument.

W odpowiedziach wskazano na potrzebę lepszego monitorowania w celu karania nadużyć.

Minister jest zdania, że kwestii tych nie można rozwiązać wyłącznie za pomocą monitorowania i egzekwowania przepisów. Należy dostosować Ropa, tak by niektóre wyroby klasy P1, które w rzeczywistości powinny być uznawane za wyroby klasy F3 lub F4, nie dostawały się w ręce osób prywatnych z przeznaczeniem do celów rozrywkowych.

Według jednej z odpowiedzi część rozporządzenia dotycząca urządzeń do sygnalizacji alarmowej (sygnał ratunkowy 4a.1.c) jest zbyt restrykcyjna. Jednym z problemów, które zakaz ten ma rozwiązać, jest niewłaściwe stosowanie urządzeń do sygnalizacji alarmowej, takich jak flary i bomby dymne, na przykład podczas meczów piłki nożnej. Popyt na flary i bomby dymne stworzył legalną podaż flar i bomb dymnych, które spełniają kryteria urządzeń do sygnalizacji alarmowej, ale nie są stosowane w tym charakterze. Jest to zjawisko znane w całej sieci handlowej i świadczy o nim między innymi duża różnorodność asortymentu flar i bomb dymnych, wielkość obrotów i wyraźne zastrzeżenia na stronach dostawców tych produktów. Egzekwowanie przepisów dotyczących stosowania nie jest skuteczne, ponieważ wyroby stosowane są na dużą skalę i trudno jest prześledzić ten proces aż do konkretnego użytkownika. W związku z tym konieczne, skuteczne i proporcjonalne będzie ograniczenie podaży do tych urządzeń sygnalizacji alarmowej, które ze względu na swoje właściwości nie nadają się do wspomnianego niewłaściwego stosowania. Chociaż stwarza to ryzyko nielegalnej sprzedaży, można tę kwestię lepiej rozwiązać w ramach prawa karnego.

W odpowiedziach wskazano, że istnieje obawa, że środki te zwiększą nielegalny handel poprzez przeniesienie sprzedaży na nielegalny rynek. Z wielu odpowiedzi wynika również, że należy zająć się w szczególności prawdziwie nielegalnymi wyrobami pirotechnicznymi widowiskowymi. W odpowiedziach wskazywano, że niewłaściwe stosowanie w żadnym przypadku nie jest dobre, ale teraz z kolei wszyscy muszą ponosić konsekwencje działania jednostek. W odpowiedzi wskazano, że rząd jest zaangażowany w walkę z nielegalnym handlem profesjonalnymi wyrobami pirotechnicznymi widowiskowymi i ich stosowaniem w sposób niezgodny z prawem. Rząd robi to nie tylko na szczeblu krajowym, ale również na szczeblu np. UE.

W jednej z odpowiedzi stwierdzono, że czas i wysiłek można lepiej spożytkować na przeciwdziałanie błędnej klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych. Na szczeblu międzynarodowym Holandia zobowiązała się do zapewnienia prawidłowej klasyfikacji i kategoryzacji wyrobów pirotechnicznych. Na poziomie np. UE Holandia czyni to w ramach ustanowionych europejskich procedur zgodności.

Istnieją obawy, że środki podjęte w niniejszym rozporządzeniu są krokiem w kierunku całkowitego zakazu stosowania wyrobów pirotechnicznych widowiskowych.

Oznacza to, że niniejsze rozporządzenie nie wprowadza żadnych zmian dotyczących dozwolonych, konsumenckich wyrobów pirotechnicznych widowiskowych, jak określono w rozporządzeniu w sprawie oznaczania konsumenckich wyrobów pirotechnicznych widowiskowych [Regeling aanwijzing consumtionntenvuurwerk – Rac]

HUF

Projekt rozporządzenia przedłożono Inspekcji Środowiska Ludzkiego i Transportu (ILT) oraz Prokuraturze Krajowej ds. Przestępstw Finansowych, Gospodarczych i Środowiskowych (FP) w celu przeprowadzenia testu egzekwowalności, wykonalności i odporności na oszustwa. Projekt rozporządzenia przedłożony ILT i FP dotyczył również wdrożenia decyzji Beneluksu w sprawie zezwolenia pirotechnicznego. Niniejsze noty wyjaśniające dotyczą wyłącznie uwag odnoszących się do zmiany Ropa. ILT nie skomentowała tej zmiany. FP wskazała,

że z zainteresowaniem zapoznała się z rozporządzeniem, ale nie znalazła żadnych powodów do zgłaszania uwag lub spostrzeżeń.

ATR

Projekt rozporządzenia został przedłożony Radzie Konsultacyjnej ds. Obciążeń Regulacyjnych [Adviescollege toetsing regeldruk] (zwanej dalej ATR). ATR zaleca odrzucenie rozporządzenia. Ponieważ stanowiłoby to naruszenie umów międzynarodowych, nie zostało to pozytywnie rozpatrzone. Jednakże zalecenia ATR zostały uwzględnione poniżej. Przedłożony ATR projekt rozporządzenia dotyczył również wdrożenia decyzji Beneluxu w sprawie zezwolenia pirotechnicznego. Niniejsze noty wyjaśniające dotyczą wyłącznie uwag odnoszących się do zmiany Ropa.

ATR zaleca wyjaśnienie zakresu i przyczyny nieprawidłowej klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych i wyrobów pirotechnicznych widowiskowych oraz spowodowanych przez to szkód społecznych. ATR zaleca również uzasadnienie zakresu, w jakim zakaz sprzedaży, posiadania i stosowania niektórych wyrobów klasy P1 (z wyjątkiem przypadków posiadania zezwolenia lub stosownej wiedzy) przyczynia się do zapobiegania nieprawidłowej klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych. ATR zaleca ponadto udoskonalenie specyfikacji wyrobów pirotechnicznych, aby zapobiec nieprawidłowej klasyfikacji (kategoryzacji) tych wyrobów.

W swojej opinii ATR posługuje się terminem „klasyfikacja”. Aby uniknąć pomyłki z klasyfikacją transportu, w niniejszych notach wyjaśniających stosuje się termin „kategoryzacja”. W europejskiej dyrektywie pirotechnicznej dokonano rozróżnienia między poszczególnymi klasami wyrobów pirotechnicznych. Klasa P1 dotyczy wyrobów pirotechnicznych innych niż wyroby pirotechniczne widowiskowe. Zastosowanie wyrobów klasy P1 nie wymaga obecnie wiedzy specjalistycznej. W krajach Beneluxu stwierdzono, że wyroby pirotechniczne, które w rzeczywistości nie należą do klasy P1, ale na przykład do klasy F3 i F4 ze względu na swój wygląd i wytwarzanie głośnego huk, są jednak niewłaściwie umieszczane w tej klasie przez producentów lub importerów. Minister zgadza się z ATR, że w pierwszej kolejności należy zająć się niewłaściwą klasyfikacją. Sposób klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych jest jednak regulowany na szczeblu UE i nie może zostać zmieniony przepisami krajowymi. Podjęto decyzję, by na szczeblu Beneluxu wprowadzić regulacje, zgodnie z którymi wyroby te nie będą mogły znaleźć się w niewłaściwym sposobie w rękach osób prywatnych, ponieważ zostały zaliczone do klasy P1. Zapobiega to znalezieniu się tych wyrobów w rękach osób, które nie posiadają odpowiednich dokumentów.

ATR zaleca wyjaśnienie, czy propozycja ma na celu zwalczanie (niewłaściwego) stosowania wyrobów klasy P1 w celach rozrywkowych, a jeśli tak, uzupełnienie not wyjaśniających analizą charakteru, zakresu i przyczyny tego problemu oraz zakresu, w jakim środek rozwiązuje ten problem.

W związku z tym zaleceniem uzupełniono noty wyjaśniające. Ponieważ dokładny zakres problemów nie jest znany, zalecenie to nie zostało uwzględnione. ATR zaleca również zwrócenie uwagi na ryzyko obejścia środka poprzez zakup i sprzedaż wyrobów klasy P1 za pośrednictwem krajów spoza Beneluxu (w tym Niemiec) oraz na zakres, w jakim ogranicza to skuteczność środka. Minister zgadza się z ATR, że wprowadzenie w całej UE sprzyja skuteczności. Kwestie związane z niewłaściwym stosowaniem wyrobów pirotechnicznych widowiskowych, w tym wyrobów klasy P1, oraz z niewłaściwą klasyfikacją są podnoszone przez Holandię w kontekście UE.

ATR wskazuje, że używanie wyrobów klasy P1 w celach rozrywkowych jest już obecnie zabronione i że nie jest jasne, w jakim stopniu ma obecnie miejsce monitorowanie i egzekwowanie prawa w zakresie niewłaściwego stosowania wyrobów klasy P1 w celach rozrywkowych. ATR zaleca rozwiązanie problemu niewłaściwego stosowania wyrobów klasy P1 poprzez monitorowanie i

egzekwowanie prawa oparte na analizie ryzyka oraz podejmowanie dodatkowych środków tylko wtedy, gdy monitorowanie i egzekwowanie prawa są niewystarczające do rozwiązania problemu. Minister jest zdania, jak wskazano również w części poświęconej konsultacjom internetowym, że opisanych kwestii nie można rozwiązać wyłącznie za pomocą monitorowania i egzekwowania prawa. Należy dostosować Ropa, tak by niektóre wyroby klasy P1, które w rzeczywistości powinny być uznawane za wyroby klasy F3 lub F4, nie dostawały się w ręce osób prywatnych z przeznaczeniem do celów rozrywkowych.

ATR zaleca przedstawienie wyników konsultacji z przedsiębiorstwami na temat rozporządzenia i wyjaśnienie działań następnych przewidzianych do realizacji w związku z obawami dotyczącymi wykonalności.

W ramach opracowywania projektu decyzji Beneluksu sporządzono wykaz wyrobów, które nie powinny być objęte zakazem. Częściowo na tej podstawie niektóre wyroby zostały objęte zwolnieniem, na przykład urządzenia do sygnalizacji alarmowej wymienione w art. 4a ust. 1 lit. c).

Ponadto ATR zauważa w opinii, że analiza obciążenia regulacyjnego jest niejasna co do oczekiwanych skutków obciążenia. Na przykład według ATR nie jest jasne, jak często należy kontrolować wymogi dotyczące zezwoleń i wiedzy oraz jakie są koszty wiedzy związane z propozycją. Ponadto w notach wyjaśniających nie wyjaśniono, czy, a jeśli tak, to ilu nabywców lub sprzedawców wyrobów klasy P1 będzie (musiało) składać wniosek o zezwolenie w wyniku wprowadzenia tego środka, albo czy będą musieli zdobyć wiedzę w drodze np. dodatkowego szkolenia. W związku z tym ATR zaleca doprecyzowanie analizy (związanych z regulacją) kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa.

W odpowiedzi wskazano, że nie jest jasne, jak często przeprowadza się wyżej wspomnianą kontrolę; w związku z tym w notach wyjaśniających nie można podać żadnego dodatkowego opisu. Jak wskazano, w wyniku internetowych konsultacji publicznych stwierdzono, że potrzebna jest możliwość ubiegania się o zwolnienie w odniesieniu do określonych wyrobów. Sekcja dotycząca obciążeń regulacyjnych w niniejszych notach objaśniających została odpowiednio zmieniona.

Analiza wstępna

Zgodnie z art. 21.6 pkt 4 ustawy o zarządzaniu środowiskiem projekt rozporządzenia ministerialnego przyjęty na podstawie niniejszego artykułu musi zostać przesłany do obu izb Stanów Generalnych co najmniej 4 tygodnie przed przyjęciem rozporządzenia. Projekt rozporządzenia został przesłany obu izbom w dniu [data do uzupełnienia].

[Wyniki analizy wstępnej do uzupełnienia]

9. Ocena

Ustawodawstwo zostanie poddane przeglądowi po trzech latach. Równie ważna jest możliwość określenia, czy system działa dobrze w krajach Beneluksu, oraz wniesienie wkładu w ewentualne wprowadzenie go na szczeblu europejskim.

10. Wejście w życie

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r. Jest to zgodne z ustalonymi momentami zmiany przepisów i ustalonym okresem wprowadzenia.

NOTY WYJAŚNIAJĄCE DO POSZCZEGÓLNYCH ARTYKUŁÓW

Artykuł I, część A

Artykuł ten zmienia niektóre przepisy Ropa w celu wdrożenia decyzji Beneluxu w sprawie niewłaściwego stosowania. Po pierwsze, uwzględniono szereg definicji zawartych w załączniku I do decyzji Beneluxu.

Artykuł I część B

Artykuł ten określa zakres zakazu stosowania wyrobów klasy P1. W szczególności są to wyroby pirotechniczne, które nie powinny być faktycznie dostępne dla ogółu społeczeństwa w krajach Beneluxu, ponieważ zasadniczo należą do klasy F3 lub F4, ale zostały niewłaściwie zaliczone do klasy P1 (a ponadto często wyglądają jak wyroby pirotechniczne widowiskowe stosowane do celów rozrywkowych), tak aby nadal można było je sprzedawać ogółowi społeczeństwa. Wyjątek powinien dotyczyć stosowania na wodzie, ponieważ w takim miejscu wyroby te są wykorzystywane do generowania sygnału ratunkowego w sytuacji awaryjnej. W Holandii nie jest wymagane w tym zakresie specjalne zezwolenie. Dla tego zastosowania ustanawia się zatem wyjątek, pod warunkiem, że wyroby można rozpoznać jako takie, zostały opatrzone czytelną informacją o ich przeznaczeniu i są wodoodporne. Wymagane jest również, aby były one posiadane, stosowane lub sprzedawane w celu wygenerowania sygnału ratunkowego w sytuacji awaryjnej. Ustęp 2 stanowi, że wyroby, o których mowa w ust. 1, nie mogą być sprzedawane ani w inny sposób udostępniane komukolwiek innemu niż osobom o wiedzy specjalistycznej lub osobom posiadającym zezwolenie albo równoważny dokument. Obecnie takie zezwolenie nie istnieje, ale możliwość ta została uwzględniona na wypadek, gdyby miało się ono okazać konieczne w przyszłości.

SEKRETARZ STANU DS. INFRASTRUKTURY I GOSPODARKI WODNEJ – TRANSPORT
PUBLICZNY I ŚRODOWISKO,

C.A. Jansen